

[Kyed.]

i Kornpriserne, er, at vi skaber Ligestilling for Landbrugerne, hvad enten de bor i Vestjylland og dyrker Rug eller paa Øerne og dyrker Hvede. Ikke mindst er det paakrævet, for saa vidt man skal naa det, som den højtærede Minister selv var inde paa: at øge Selvforsyningen med Brødkorn, hvad man jo tilstræber af valutamæssige Grunde; skal man øge denne Selvforsyning, maa man ogsaa give Rugproducenterne Betingelser for at dyrke Rug til Priser, saa det kan betale sig saa nogenlunde i Forhold til Dyrkning af andre Kornsorter, og man maa give dem Lejlighed til at ombytte deres Rug med andre Kornsorter til Opfodring, som er ligestillet med Rug i Foderværdi, paa samme Grundlag som Rugen sælges paa. Derfor maa jeg mene, at det, der er paastaet fra vor Side med Hensyn til de fremsatte Forslag, er fuldt ud retfærdigt og underbygget i Praksis.

Den højtærede Landbrugsminister fremførte vedrørende Svinelovforslaget den Paastand, at jeg skulde have spurgt Ministeren om Forstaaelsen af § 1, 2det Stykke. Aldeles ikke, højtærede Minister, det beror paa en fejl Opfattelse. Nej, jeg gav i mine Udtalelser kun Udtryk for, at dette Stykke maatte opfattes praktiseret fremefter for den Tid, hvori Lovforslaget skal gælde, hvis det bliver ophøjet til Lov, paa samme Maade som det tilsvarende Stykke, der staar i den nugældende Lov; praktiseres af Svine nævnet og paa Grundlag af det, som vi blev enige om i Landbokommissionen. Det var det, jeg gav Udtryk for, og jeg fremsatte det ikke som nogen Forespørgsel til den højtærede Minister.

Hvad angaar Hjemmemarkedets Priser for Flæsk, var den højtærede Minister inde paa en noget anstrengt Fortolkning af mine Udtalelser fra første Gang, jeg havde Ordet, en Fortolkning, som jeg ikke kan tiltræde. Men det skal jeg ikke komme nærmere ind paa, kun sige, at mine Udtalelser kort gav Udtryk for, at jeg opfattede Landbrugsministerens Forslag saaledes, at han ikke vilde gennemføre Ændringer i Ordningen uden Tilslutning fra Landbrugsraadet. Jeg fik ikke Svar derpaa fra den højtærede Minister, og jeg vil derfor paa ny spørge ham, om min Opfattelse er rigtig eller ikke.

Angaaende Forslagene som Helhed har vi jo fra vor Side erklæret os villige til at forhandle om dem, og mit Hovedindtryk af Ministerens Tale var, at han fra sin Side ogsaa erklærede sig villig til at forhandle om de mulige Ændringer, som vi har paa-peget, og vi haaber saa at naa til et Resultat,

som Landbruget som Helhed kan være tjent med.

Ulrich: Den højtærede Minister vidste ikke rigtig, om han skulde takke den konservative Ordfører for de Udtalelser, der var fremsat angaaende det af Ministeren forelagte Lovforslag, eller ikke. Jeg vil i al Almindelighed sige, at vi kan undvære den højtærede Ministers Tak. Men for øvrigt udtalte jeg min Tilfredshed med forskellige Forbedringer i det nuværende Lovforslag i Forhold til den gældende Lov; men derefter tillod jeg mig at kritisere forskellige Ting, navnlig de Priser, Ministeren her har stillet Forslag om, og jeg tillod mig skarpt at kritisere den Maade, hvorpaa den højtærede Minister havde administreret paa forskellige af mig angivne Omraader, og det maa den højtærede Minister finde sig i, den højtærede Minister maa nu engang tage mig, saaledes som jeg er, og tage den Tone, som jeg nu engang taler i. Der er ogsaa et gammelt Ord, der siger: Der skal skarp Lud til skurvede Hoveder, og det kunde man for øvrigt udmærket godt føre over paa det foreliggende Tilfælde.

Den højtærede Minister siger her i Dag i Gensvaret paa min Tale forleden Dag, at de Priser, som de Konservatives Forslag indeholder, er urimelige, og saa stiger de jo for hver Maaned, der gaar i Aaret. Ja, det har de til fælles med det af Ministeren fremsatte Forslag, der stiger Priserne ogsaa for hver Maaned, der gaar i Høstaaret. Og det lyder lidt latterligt, at Ministeren siger, at de af os foreslaaede Priser er urimelige, naar han i samme Aandedræt siger, at Priserne for Korn skal selvfølgelig fastsættes i Henhold til Fedevareprisen. Mener den højtærede Minister, at Priserne paa Flæsk her i Landet for Øjeblikket ikke er saa store, saa de kan taale en Pris paa Korn af 15 Kr.? Det skulde jeg dog mene, naar det er en Kendsgerning, at hver Tønde Korn, som bliver avlet og anvendt til Svinefoder, ikke udbringes til en Pris af 15 Kr., men en Pris af mindst det dobbelte af 15 Kr. Og naar altsaa Ministeren vil fastsætte Kornpriserne efter Fedevarepriserne, skal det ikke være de af Ministeren angivne 13 Kr., men derimod op imod 30 Kr. for en Tønde Korn, der skal gælde. (*Oluf Pedersen:* Hvad saa med Æg?). Jeg ved ikke, om det ærede Medlem har opdaget, at Æg er Fedevare, det er jo muligt, det er Ægespisning, der har bragt det ærede Medlem i den Kondition, hvori han befinder sig, men jeg tror dog, det er noget ganske andet. — Nej, dersom den højtærede Minister virkelig mener noget